

Τό Άγιο Πνεῦμα στή ζωή μας

► **Υπάρχει ἀμαρτία πού δέν συγχωρεῖται; Ποιά εἶναι ἡ βλασφημία κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;**

Εἶναι γνωστό ὅτι καί τό πιό μεγάλο ἀμάρτημα τοῦ ἀνθρώπου δέν μπορεῖ νά ξεπεράσει τήν ἀστείρευτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ τόσο, πού οὔτε νά τό φανταστοῦμε δέν μποροῦμε. Ἐπομένως οὔτε ὑπάρχει, οὔτε μπορεῖ νά γίνει στόν κόσμο τέτοιο κρῖμα πού νά μὴν τό συγχωρεῖ ὁ Θεός σ' ἐκεῖνον πού μετανοεῖ ἀληθινά.

► **Τότε γιατί ὁ Χριστός εἶπε ὅτι ἡ βλασφημία κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ μόνη ἀμαρτία πού δέν πρόκειται νά συγχωρηθεῖ; Πότε καί γιά ποιούς εἶπε ὁ Χριστός αὐτό τό λόγο;**

Ὁ Κύριος εἶπε τό λόγο αὐτό, ὅταν οἱ Φαρισαῖοι ἔβλεπαν τά συγκλονιστικά θαύματα πού ἐπιτελοῦσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καί ἀδυνατοῦσαν νά τά ἀποδώσουν στόν Θεό. Τά ἀπέδιδαν στό Βεελζεβούλ, τό σατανά, καί διέβαλλαν ἔτσι τόν ἴδιο τόν Θεό. Ἔβλεπαν τόν Χριστό νά θεραπεύει

τούς ἀσθενεῖς, νά δίνει ζωή στούς νεκρούς, νά ἀπελευθερώνει τούς δαιμονισμένους καί διεκρήρτυταν πῶς μέ τή δύναμη τοῦ σατανᾶ κατορθώνει αὐτά τά ἔργα. Ὁ ἐγωῖσμός καί ἡ φιλοδοξία σκότιζε τόσο τή λογική τους, ὥστε ὄχι μόνο δέν καταλάβαιναν, ἀλλά ἐπέμεναν ἀμετάπειστα στήν πλάνη τους.

► **Ποιά εἶναι τελικά ἡ βλασφημία κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;**

Τό νά ἀποδίδει κανεῖς τίς φανερές ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στό πονηρό πνεῦμα καί ἀπό ἐσωτερική πώρωση νά συκοφαντεῖ τά ἔργα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νά ἐμμένει πεισματικά στό λάθος του καί νά μὴ μετανοεῖ γι' αὐτό. Νά ἀμαρτάνει καί νά καυχᾶται γιά τήν ἀμαρτία του!

Ἄν εἶναι φοβερό τό νά ἀμαρτάνει κανεῖς, εἶναι ἀκόμη πιό φοβερό τό νά υπερηφανεύεται γιά τήν ἀμαρτία του. Ὅταν ὁ ἀνθρώπος ἂν καί ἀμαρτάνει συναισθάνεται τό λάθος του καί ντρέπεται γι' αὐτό, ἔχει κάνει ἤδη τό πρῶτο βῆμα πρὸς τή διόρθωση. Ἔχει ἐλπίδα, μπορεῖ νά ἐπιστρέψει,

μπορεί να συνδεθεί με τον Θεό. Αύ-
τός όμως που αμαρτάνει ασύστολα,
χωρίς καμία συναίσθηση και ντρο-
πή, δεν μετανοεί και χωρίς επιστρο-
φή απομακρύνεται από τον Θεό.

Αυτή είναι ούσιαστικά η βλασφη-
μία κατά του Αγίου Πνεύματος, η έ-
πίμονη, ανυποχώρητη άμετανοη-
σία, η αλαζονεία, η συνειδητή και
αμετάκλητη αντίθεση στην αλήθεια
του Χριστού. Δεν είναι τελικά ένας
άπλός λόγος, ένα λάθος, αλλά μία
παγιωμένη στάση ζωής μακριά από
τόν Θεό.

➤ **Υπάρχει κανείς που δε χωράει
στην αγάπη του Θεού;**

Η αγάπη του Θεού όλα τά συγχω-
ρεί και όλους τους χωράει, αρκεί βέ-
βαια να τό θέλουν και οι ίδιοι. Η
άγκαλιά Του είναι τόσο πλατιά, που
από όσους μετανοούν δεν μένει έξω
κανείς. Αυτόους όμως που δεν έχουν
τήν παραμικρή διάθεση να μετανοή-
σουν και να επιστρέψουν, ο Θεός
δεν τους αναγκάζει. Η θεϊκή αγάπη
είναι τόσο μεγάλη και διακριτική,
που σέβεται και δεν καταργεί την έ-
λευθερία του πλάσματός Του. Και έ-
δω ακριβώς βρίσκεται τό μεγαλειό
του θεϊκού δώρου!

Η άπειρη αγάπη Του, τόν κατεβά-
ζει στη γη μας, στις ιδιαίτερες συν-
θήκες του καθενός μας, στη δυσκο-
λία, στην αμαρτία, στην απώλειά
μας. Έρχεται να μάς βγάλει από τή
μιζέρια της αμαρτίας. Έρχεται για να
μάς κάνει θεούς κατά χάρη. Στέλνει
τό Πνεύμα τό Άγιο για να γίνει η ζωή
μας, να μάς κάνει βασιλόπουλα, να

μάς δώσει όλα τά ουράνια αγαθά.

Γ' αυτό ποτέ δεν πρέπει να απελπι-
ζόμαστε, ό,τι κι αν έχουμε κάνει, όσο
χαμηλά κι αν έχουμε πέσει. Τό πιό ι-
σχυρό όπλο στα χέρια του διαβό-
λου είναι η απελπισία. Δεν τόν ευ-
χαριστεί τόσο όταν πέφτουμε από
άδυναμία, όσο όταν κυριευόμαστε
από απελπισία. Αν η μετρημένη λύ-
πη είναι διέξοδος σωτηρίας από τά
αμαρτήματα, η άμετρη λύπη είναι
καταστροφή, γιατί οδηγεί στην ά-
πόγνωση. Και η απόγνωση είναι πιό
επικίνδυνη από τήν αμαρτία.

➤ **Τά επικίνδυνα άκρα: άδιαφορία
ή απόγνωση;**

Είναι ανάγκη να προσέξουμε τά
δύο άκρα, που είναι εξίσου επικίνδυ-
να. Ούτε άδιαφορία για τήν αμαρ-
τία, ούτε απόγνωση. Άς επιλέξουμε
τή βασιλική όδό της μετανοίας, που
οδηγεί με ασφάλεια στη σωτηρία.
Τό αίμα του Χριστού, όταν ειλικρινά
μετανοούμε, μάς καθαρίζει από κάθε
αμαρτία. Τό Άγιο Πνεύμα που μάς
έδωσε όταν βαπτισθήκαμε, όταν
διακρίνει τήν ειλικρινή μετάνοιά
μας, ζωντανεύει μέσα μας τήν πα-
ρουσία Του, γεμίζει τήν ψυχή μας με
τά χαρίσματά του. Έρχεται μέσα μας
ώς φως που φωτίζει και θερμαίνει
τήν καρδιά μας. Έρχεται ως φωτιά
που καίει τήν αμαρτία και μάς μετα-
μορφώνει σε καινούργιους ανδρώ-
πους. Μορφώνει μέσα μας τόν ίδιο
τόν Χριστό και κάνει τή ζωή μας σ'
αυτόν τόν κόσμο χαρά Θεού, αλλά
και πρόγευση της αιώνιας ζωής.

Έρευντής